

Rokenrol i uopšte muzički jubileji su retki. Bendovi ili muzičari, uglavnom zasijaju, pa se posle određenog vremena razidu. Kuriozitet u tom smislu u Srbiji predstavlja YU grupa sa 41 godinom neprekidnog rada, a odmah uz njih, ali ništa manje značajan, je muzički radni staž Dragoljuba Đuričića

, koji je za četiri decenije bavljena muzikom, svirao u velikom broju bendova, između ostalog i dve godine sa braćom Žikom i Dragim Jelićem. U stvari, nema ni jedne rok zvezde na srpskom muzičkom nebu, a da Đuričić nije deo te priče. Jednostavno, Dragoljub Đuričić je institucija. Dragoljub je jedan od retkih muzičara, koji može da se pohvali da je u Beogradu 1997., 13. januara, za Srpsku Novu godinu, svirao pred, kako su mediji preneli, milion ljudi. Učestvovao je na bezbroj muzičkih festivala i dobio veliki broj nagrada, napisao muziku za 20 pozorišnih predstava, komponovao muziku za balet, D.J. muziku, glumio je u nekoliko pozorišnih predstava, bavio se slikarstvom, izlagao na 17 samostalnih izložbi, bio predsednik Udruženja muzičara džez, rok i pop muzike Srbije i učestvovao na snimanju preko sedamdeset albuma. U katalogu svetski najpoznatije firme "Premier" koja proizvodi bubnjeve, Dragoljub je uvršćen u pedeset najznačajnijih svetskih bubnjara.

Svojevremeno je Dragoljub imao projekat pod nazivom "Balkanska lavina", koji je Sava centar ispunio do poslednjeg mesta. Pred sam kraj koncerta, više od 100 bubnjara izašlo je na binu i zasviralo, dok su baloni u raznim bojama padali na razdraganu publiku. U publiku su poletele i (prazne) konzerve koka-kole, koje su za ovu priliku bile zvečke. Svi prisutni u Centru "Sava" su ili svirali ili đuskali.

Možda su te dve reči - balkanska lavina, upravo prave za ovog 57. godišnjaka, koji se potpuno ne uklapa u sliku i našu predstavu o Crnogorcima sa Cetinja, koji dve trećine svog života provodi u Beogradu i na putovanjima širom sveta, a u poslednje vreme intenzivno radi na promociji mladih, talentovanih bubnjara. Jedan od njih je i mlađani Đurađ Đuričić, sa kojim je na nedavno održanom svetskom skupu turizmologa na beogradskom Kolarcu, doživeo ovacije. To što je priredio u čuvenoj beogradskoj dvorani, oduševilo je mnoge i bilo razlog za nastanak ovoga teksta.

Na pitanje, otkud ideja da na tako originalan način započne svoj nastup na Kolarcu, Dragoljub Đuričić nam je odgovorio tek nekoliko dana kasnije, prilikom našeg kratkog susreta u Novom Sadu.

-Ja sam se prepao kada sam ušao u salu gde se razmišlja i razgovara o temama koje nisu direktno vezane za muziku, već turizam, menadžent, marketing... Imao sam ideju na ovaj skup dođem, onako, tiho, jer su svi očekivali da vide bubnjeve, kada dođem „da oderem, da uši razvalim“. Ali ne, ja sam došao sa šušalicama, sa šejkerima i podelio ih. Ima ljudi koji se

uglavnom osećaju uštogljeni, zategniti, ne smiju ovo i ono, i onda, kada sam im dao šuškalice, kada su počeli da učestvuju u tom ritmu, onda su se oni prvi raskravili. E, onda je sve dalje funkcionisalo. To je nešto što je zanimljivo, jer kada su se oni ušli u ritam i raskravili se, mogli smo, moj mlađani kolega po bubnjevima – Durađ Đuričić i ja, da izvedemo ono što smo priredili. Taj spoj mladosti i iskustva, talenta oba bubnjara uvrežena međusobnom komunikacijom, sa ritmovima sveta, niko od brojnih posetilaca svečane konferencije EIAT-a nije do tada doživeo, pa je tandem Đuričić, nagrađen gromoglasnim i dugotrajnim aplauzom.

Dragoljub Đuričić je srpskoj, a i svetskoj javnosti, još jednom pokazao da je čovek nepresušnih ideja i da gotovo uvek muziku može da približi svakome i u svakom trenutku. Naše pitanje za ovog muzičkog vuka je bilo šta je na globalnom planu potrebno učiniti da srpsku muziku i muzičare približimo evropskoj i svetskoj sceni i eliti. Odgovor je bio kratak i jednostavan:

-Potrebno je samo imati zdrave, prirodne ideje, koje će spontano uvesti posetioce na brojnim skupovima ili koncertima u svet muzike, ponekad u svet detinjstva, mladosti...Vreme muzike je svako vreme u životu.

